

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Str. Dimitrie D. Gerota nr. 7-9, sector 2, București, cod poștal: 020027

Telefoane: 021.310.23.56, 021.316.31.34

Fax: 021.316.31.31

021.310.23.57, 021.316.31.33

Cod fiscal: 10464660

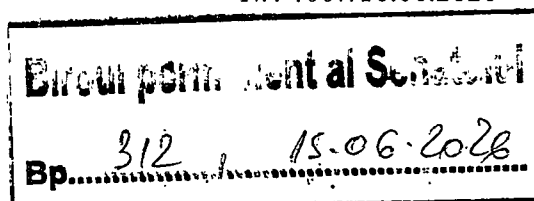
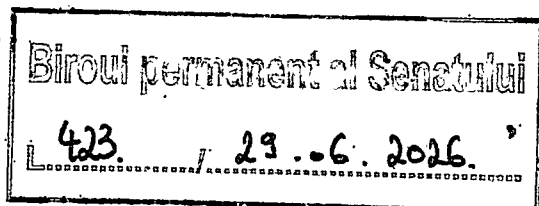
E-mail: ces@ces.ro

www.ces.ro

Membru fondator al Asociației Internaționale a Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare (AICESIS)
Membru al Uniunii Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare Francofone (UCESIF)

„Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare.” (Art. 141 din Constituția României revizuită)

Nr. 4007/10.06.2026

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea
și completarea Legii nr.8/1996 privind dreptul de autor și drepturile
conexe, în vederea asigurării transparenței, proporționalității și
echității în colectarea remunerațiilor pentru comunicarea
publică a operelor muzicale (b312/19.05.2026)

În temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 11 lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare, Consiliul Economic și Social a fost sesizat cu privire la avizarea *propunerii legislative pentru modificarea și completarea Legii nr.8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, în vederea asigurării transparenței, proporționalității și echității în colectarea remunerațiilor pentru comunicarea publică a operelor muzicale (b312/19.05.2026).*

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

În temeiul art. 5 lit. a) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din data de 10.06.2026, desfășurată online, conform prevederilor Hotărârii Plenumului nr.86/17.05.2022, **avizează FAVORABIL** prezentul proiect de act normativ, cu **propunerile de modificare** prevăzute în anexă și cu următoarele **observații**:

- propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe pornește de la o problemă reală. În

forma actuală, modul în care legea reglementează colectarea remunerațiilor pentru comunicarea publică a operelor muzicale produce efecte resimțite direct de operatorii economici. Întrucât legea nu delimitează cu suficientă claritate noțiunea de comunicare publică și nu stabilește criterii obiective pentru determinarea obligațiilor de plată, operatorii se confruntă cu incertitudine privind situațiile în care datorează remunerații și cu privire la întinderea acestora. Pentru remedierea acestei situații, propunerea legislativă urmărește clarificarea cadrului legal;

➤ pentru că legea permite stabilirea unor remunerații fără o legătură reală cu dimensiunea activității și cu utilizarea efectivă a muzicii, mulți operatori, în special cei mici, ajung să suporte costuri disproporționate față de beneficiul real. De aceea, propunerea legislativă consacră principiul proporționalității și al utilizării reale, precum și un mecanism mai simplu și mai predictibil de licențiere și colectare, menit să reducă povara administrativă asupra operatorilor;

➤ întrucât lipsa unor reguli clare în lege a expus operatorii la solicitări excesive și la o transparență limitată a sumelor colectate, soluția legislativă prevede garanții împotriva practicilor abuzive și obligații de publicare și audit, de natură să asigure un climat juridic echitabil și previzibil pentru mediul economic;

➤ având în vedere aceste considerente, observațiile și propunerile de modificare prezentate în continuare vin în completarea propunerii legislative, urmărind adaptarea Legii nr. 8/1996 astfel încât să asigure un echilibru rezonabil între protejarea drepturilor titularilor și buna funcționare a activității operatorilor economici;

➤ observații și propuneri cu caracter general:

- raportarea remunerației la cifra de afaceri trebuie limitată la perioada și activitatea în care muzica este efectiv utilizată;
- în măsura în care remunerația datorată organismelor de gestiune colectivă este raportată la cifra de afaceri, considerăm că această raportare trebuie să vizeze exclusiv veniturile realizate în perioada în care are loc utilizarea efectivă a muzicii sau prestația artistică;
- în cazul unui restaurant, bar sau alt operator HoReCa, nu este proporțional ca remunerația să fie calculată prin raportare la întreaga cifră de afaceri a zilei, lunii sau perioadei de funcționare, dacă muzica live ori prestația artistică are loc doar pentru una sau mai multe ore din programul total. Într-o asemenea situație, impactul economic al utilizării muzicii trebuie determinat în raport cu intervalul efectiv în care artistul

a prestat, nu cu întreaga activitate comercială a operatorului. Această abordare este cu atât mai justificată cu cât operatorii economici dispun, în practică, de sisteme informatice de vânzare și gestiune care pot evidenția contravaloarea consumației aferente unui anumit interval orar. Astfel, remunerația procentuală poate fi aplicată asupra veniturilor efectiv generate în perioada prestației, fără a extinde artificial baza de calcul asupra unor venituri care nu au legătură directă cu utilizarea muzicii;

- suprafața relevantă pentru muzica ambientală trebuie să includă doar spațiul accesibil publicului. Pentru remunerațiile aferente difuzării muzicii ambientale, suprafața avută în vedere la stabilirea obligației de plată trebuie să fie exclusiv suprafața pusă efectiv la dispoziția publicului. În cazul restaurantelor, barurilor, cafenelelor sau teraselor, muzica ambientală este recepționată de clienți în spațiile de servire, respectiv zona cu mese și scaune din interior sau terasele exterioare. Nu este justificată includerea în baza de calcul a unor spații care nu sunt destinate publicului și în care muzica nu are relevanță comercială, precum bucătării, depozite, holuri tehnice, grupuri sanitare, vestiare, birouri administrative sau alte anexe. Includerea acestor spații ar conduce la o supraevaluare a dimensiunii reale a utilizării muzicii și ar genera costuri disproporționate, contrar obiectivului proiectului de a corela remunerația cu utilizarea efectivă și impactul real asupra activității comerciale;
- terminologia utilizată trebuie corelată cu clasificarea CAEN aplicabilă operatorilor economici. Considerăm necesară evitarea utilizării termenului generic de „club”, în măsura în care acesta nu corespunde unei categorii distincte în clasificarea CAEN și poate genera interpretări neunitare în aplicarea metodologiilor de remunerare. Activitățile vizate sunt, în practică, încadrate în codul CAEN 5630 – Baruri și alte activități de servire a băuturilor, care include inclusiv discotecile și cluburile de noapte atunci când activitatea principală este servirea băuturilor către clienți. Utilizarea unei terminologii care nu este corelată cu clasificarea CAEN poate crea diferențe artificiale de tratament între operatori care desfășoară activități similare și poate conduce la aplicarea unor obligații neclare sau disproporționate. Reglementarea trebuie să utilizeze criterii obiective, verificabile și compatibile cu modul în care operatorii

economici sunt autorizați și înregistrați, respectiv codul CAEN, natura activității principale, suprafața accesibilă publicului și modul efectiv de utilizare a muzicii;

- în vederea îmbunătățirii cadrului normativ instituit prin Legea nr. 8/1996, formulăm o serie de recomandări și observații cu privire la anumite dispoziții ale acesteia, având ca scop sprijinirea procesului de perfecționare a actului normativ și a reglementărilor pe care le cuprinde:

- art. 3 alin. (4): pentru a asigura o mai bună funcționare a legii, propunem modificarea art. 3 alin. (4), întrucât este necesar ca legea să recunoască în mod clar că titulari de drepturi pot fi nu doar organisme de gestiune colectivă, ci și orice persoană sau entitate care deține un drept ori care are dreptul, contractual sau legal, la o parte din venituri. Fără o asemenea clarificare, titularii care își gestionează drepturile direct rămân insuficient protejați, iar relația cu utilizatorii devine neclară. O eventuală formă a modificării ar putea fi:

„(4) Sunt recunoscuți și protejați ca titulari de drepturi orice persoană sau entitate, diferită de un organism de gestiune colectivă, care este titulara unui drept de autor sau a unui drept conex ori care, în temeiul unui acord pentru exploatarea drepturilor sau în temeiul legii, are dreptul la o parte din veniturile provenite din drepturi.”

- art. 20 alin. (1): întrucât noțiunea de comunicare publică reprezintă elementul central care declanșează obligația de plată, iar formularea actuală lasă loc de interpretări, propunem modificarea art. 20 alin. (1) pentru a delimita cu claritate situațiile care constituie comunicare publică. O definiție precisă reduce incertitudinea juridică și disputele dintre operatori și organisme de gestiune colectivă. O eventuală formă a modificării ar putea fi:

„(1) Se consideră comunicare publică orice comunicare a unei opere realizată de către un utilizator, direct sau prin mijloace tehnice, într-un loc deschis publicului ori într-un loc în care se adună un număr de persoane care depășește cercul normal al membrilor unei familii și al cunoștințelor acesteia, inclusiv reprezentarea scenică, recitarea sau orice altă modalitate publică de execuție ori de prezentare directă a operei, expunerea publică a operelor de artă plastică, de artă aplicată, fotografică și de arhitectură, proiecția publică a operelor cinematografice și a altor opere audiovizuale, prezentarea într-un loc

public prin intermediul înregistrărilor sonore sau audiovizuale, precum și prezentarea într-un loc public, prin intermediul oricăror mijloace, a unei opere radiodifuzate. De asemenea, se consideră comunicare publică punerea la dispoziția publicului a unei opere, prin mijloace cu fir sau fără fir, inclusiv prin internet sau alte rețele de calculatoare, astfel încât oricare dintre membrii publicului să poată avea acces la aceasta din orice loc și în orice moment ales în mod individual.”

- art. 20 alin. (1¹)–(1³): pentru că în practică obligația de plată este uneori dedusă automat din simpla existență a unui echipament sau spațiu, fără o analiză reală a utilizării, propunem introducerea a trei noi alineate care să stabilească criteriile de determinare a comunicării publice, să clarifice că simpla punere la dispoziție a echipamentelor nu echivalează cu o comunicare publică și să excludă dubla plată atunci când utilizatorul deține deja licențe valabile. Aceste reguli sunt necesare pentru alinierea la jurisprudența europeană și pentru protejarea operatorilor împotriva solicitărilor nejustificate. O eventuală formă a modificării ar putea fi:

„(1¹) Determinarea existenței unei comunicări publice se face printr-o evaluare individualizată, cu luarea în considerare a următoarelor criterii interdependente: existența unui act de comunicare realizat prin intervenția indispensabilă și conștientă a utilizatorului; existența unui public format dintr-un număr nedeterminat de destinatari potențiali și dintr-un număr suficient de important de persoane; caracterul nou al publicului, atunci când opera a fost deja comunicată public cu autorizarea titularului de drepturi; caracterul lucrativ direct sau indirect al comunicării; specificul activității economice și importanța reală a utilizării operei în cadrul acesteia;

(1²) Simpla furnizare, deținere sau punere la dispoziție a instalațiilor ori echipamentelor tehnice care permit sau realizează comunicarea nu reprezintă, prin ea însăși, comunicare publică în sensul prezentei legi;

(1³) În cazul în care utilizatorul dovedește că utilizează exclusiv opere, fonograme, videograme sau alte obiecte protejate pentru care deține autorizații directe, licențe valabile ori alte drepturi de utilizare acordate de titularii drepturilor sau de persoane autorizate să le exploateze, organismele de gestiune colectivă nu pot solicita remunerații pentru aceste utilizări și pentru repertoriul astfel autorizat.”

- art. 145 alin. (1) lit. c) și art. 145¹ alin. (1) lit. a): întrucât gestiunea colectivă obligatorie sau extinsă pentru anumite drepturi exclusive limitează posibilitatea titularilor de a-și administra direct drepturile și poate genera solicitări de plată chiar și atunci când utilizatorul deține licențe directe, propunem abrogarea acestor litere, pentru a permite trecerea la o gestiune colectivă facultativă. O eventuală formă a modificării ar putea fi:

„Articolul 145, alineatul (1), litera c) se abrogă.”

„Articolul 145¹ alineatul (1) litera a) se abrogă.”

- art. 146 alin. (1): pentru a asigura claritate și actualitate, propunem modificarea art. 146 alin. (1), întrucât este necesară enumerarea explicită și actualizată a drepturilor care pot fi gestionate colectiv, inclusiv a celor apărute odată cu mediul digital (streaming, tonuri de apel, drepturi online). O eventuală formă a modificării ar putea fi:

„(1) Pot fi gestionate colectiv următoarele drepturi:

a) dreptul de reproducere a operelor muzicale pe fonograme sau videograme;

b) dreptul de comunicare publică a operelor, inclusiv a celor muzicale, realizată direct sau prin orice altă modalitate publică de execuție ori de prezentare directă;

c) dreptul de comunicare publică prin intermediul oricăror mijloace tehnice, făcută într-un loc deschis publicului, a operelor muzicale și cinematografice, videogramelor și prestațiilor artistice în domeniul audiovizual;

d) dreptul de comunicare publică a operelor muzicale prin proiecție publică;

e) dreptul de comunicare publică a operelor muzicale realizată prin punerea la dispoziția publicului prin intermediul serviciilor de streaming;

f) dreptul de comunicare publică a operelor muzicale ca tonuri de apel sau ca tonuri în așteptare;

g) dreptul de împrumut, cu excepția cazului prevăzut la art. 145 alin. (1) lit. b);

h) dreptul de radiodifuzare a operelor, inclusiv a operelor muzicale, precum și a prestațiilor artistice în domeniul audiovizual;

i) drepturile online asupra operelor muzicale, prevăzute la art. 173;

j) dreptul la remunerație echitabilă rezultată din cesiunea dreptului de închiriere prevăzut la art. 119 alin. (1);

k) dreptul de suită;

l) dreptul de comunicare publică prin expunerea publică a operelor de artă plastică, de artă aplicată, fotografică și de arhitectură.”

- art. 146 alin. (2): pentru că operatorii sunt deseori solicitați la plată fără a avea acces la informația despre repertoriul efectiv reprezentat, propunem modificarea art. 146 alin. (2), întrucât este necesar ca organismele de gestiune colectivă să reprezinte numai titularii care le-au acordat mandat și să ofere utilizatorilor acces real, prin mijloace electronice, la repertoriul gestionat și la lista titularilor reprezentați. Aceasta asigură transparența și permite utilizatorului să verifice pentru ce plătește. O eventuală formă a modificării ar putea fi:

„(2) Pentru categoriile de drepturi prevăzute la alin. (1), organismele de gestiune colectivă îi reprezintă numai pe titularii de drepturi care le-au acordat mandat și elaborează metodologii, în limita repertoriului gestionat, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 162 lit. a), sau negociază direct cu utilizatorii contractele de licență. Organismele de gestiune colectivă asigură utilizatorilor accesul, prin mijloace electronice de transmitere la distanță, la repertoriul gestionat, în forma prevăzută la art. 153 alin. (2), precum și la lista titularilor de drepturi de autor și de drepturi conexe, români și străini, pe care îi reprezintă.”

- art. 131⁶: întrucât în practică tarifele negociate pentru un anumit domeniu de activitate sunt uneori aplicate prin analogie și unor sectoare care nu au participat la negociere și care au caracteristici economice diferite, propunem introducerea unui nou articol care să limiteze aplicarea tarifelor exclusiv la domeniile reprezentate la negociere. Este necesar pentru a evita extinderea nejustificată a obligațiilor de plată asupra unor operatori care nu au fost reprezentați. O eventuală formă a modificării ar putea fi:

„Art. 131⁶ – Limitarea aplicării tarifelor la domeniile negociate

(1) Tarifele stabilite prin metodologii sunt opozabile numai domeniilor de utilizatori sau plătitori reprezentate la negociere, potrivit diviziunii CAEN ori criteriului de activitate avut în vedere la constituirea comisiei de negociere.

(2) Este interzisă extinderea prin analogie a unui tarif negociat pentru un domeniu de activitate asupra unor domenii care nu au fost reprezentate la negociere și care prezintă caracteristici economice sau modalități de utilizare diferite.

(3) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, orice tarif prevăzut în metodologiile în vigoare care nu a fost negociat cu domeniul sau diviziunea CAEN căruia îi este impus încetează să producă efecte până la negocierea și publicarea unei metodologii conforme prezentei legi.”

- art. 162 alin. (1) lit. h): pentru că penalitățile de întârziere sunt uneori stabilite la niveluri disproporționate, propunem modificarea art. 162 alin. (1) lit. h), întrucât este necesară plafonarea acestora la nivelul dobânzii legale și clarificarea momentului de la care se calculează. O eventuală formă a modificării ar putea fi:

„h) să perceapă penalități de întârziere pentru neplata în termen a sumelor datorate de utilizatori. Modul de calcul al penalităților de întârziere se stabilește prin contract. Penalitățile de întârziere se calculează începând cu ziua imediat următoare perioadei de utilizare a drepturilor, fără a depăși nivelul dobânzii legale.”

- art. 162 alin. (2) lit. b¹)–b³) și lit. s): întrucât solicitările de informații adresate utilizatorilor sunt uneori excesive, iar notificarea privind sumele datorate vine cu întârziere, propunem completarea art. 162 alin. (2), pentru ca organismele de gestiune colectivă să poată cere doar informațiile necesare și proporționale, să le folosească în repartitia echitabilă a remunerațiilor și să notifice utilizatorii din timp. O eventuală formă a modificării ar putea fi:

„b¹) să solicite utilizatorilor sau intermediarilor acestora, numai în măsura necesară și proporțională, informațiile și documentele necesare pentru determinarea cuantumului remunerațiilor, precum și informații privind operele ori alte obiecte protejate utilizate, cu indicarea autorilor și titularilor de drepturi atunci când aceste informații sunt disponibile utilizatorului;”

„b³) să utilizeze, la efectuarea repartiției remunerațiilor, informațiile furnizate de utilizatori, dacă acestea sunt disponibile, în vederea asigurării transparenței și a unei repartiții echitabile, potrivit prevederilor statutare și metodologiilor aplicabile;”

„b³) să încheie, în numele membrilor săi, acorduri de reprezentare cu alte organisme de gestiune colectivă similare din străinătate, în formă scrisă, cu menționarea modului de realizare a schimbului de informații privind repertoriul părților, a drepturilor gestionate, a duratei și a modalităților de plată;”

„s) să notifice utilizatorii cu maximum 30 de zile înainte de data emiterii facturii cu privire la cuantumul sumelor datorate, modalitățile și termenele de plată. Penalitățile de întârziere se calculează începând cu ziua imediat următoare utilizării drepturilor și până la data achitării integrale a debitului, în limita dobânzii legale.”

- art. 165: pentru că procedura actuală de negociere a metodologiilor poate fi blocată pe termen nedeterminat, propunem modificarea și completarea art. 165, întrucât este necesar un termen ferm de negociere, un mecanism clar de deblocare prin intervenția Ministerului Culturii și a Guvernului, consultare publică și renegocierea metodologiilor vechi. O eventuală formă a modificării ar putea fi:

„(1) Negocierea metodologiilor se desfășoară conform programului stabilit între părți, pe o durată de maximum 60 de zile de la data constituirii comisiei.

(2) În cazul în care, în termenul prevăzut la alin. (1), părțile nu ajung la un acord scris cu privire la metodologia aplicabilă, Oficiul Român pentru Drepturile de Autor sesizează Ministerul Culturii în termen de maximum 5 zile lucrătoare.

(3) În urma primirii sesizării prevăzute la alin. (2), Ministerul Culturii inițiază procedura de adoptare a metodologiei prin hotărâre a Guvernului, după cum urmează:

a) publică propunerile părților pe pagina proprie de internet, asigurând o perioadă de consultare publică de 15 zile;

b) permite transmiterea de observații și propuneri în acest interval și poate convoca reuniuni de consultare;

c) la finalul consultării, întocmește forma finală a metodologiei propuse, ținând seama de propunerile și observațiile primite, și o supune aprobării Guvernului.

(4) Metodologia aprobată prin hotărâre a Guvernului este obligatorie pentru părțile care au negociat și pentru domeniul de utilizatori sau

plătitori reprezentat la negociere și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(5) Orice parte interesată poate contesta hotărârea Guvernului în instanța competentă, fără ca simpla introducere a contestației să suspende de drept aplicarea metodologiei.

(6) Părțile au obligația de a continua dialogul și de a depune toate eforturile necesare pentru a ajunge la o formulă agreată, inclusiv în cursul procedurii de consultare publică prevăzute la alin. (3).

(7) Înțelegerea părților cu privire la metodologia negociată sau forma finală a metodologiei stabilite de Ministerul Culturii conform procedurii prevăzute la alin. (3) se publică prin hotărâre a Guvernului.

(7¹) În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, toate metodologiile în vigoare privind comunicarea publică a operelor, fonogramelor, videogramelor și a altor obiecte protejate se supun renegocierii, pentru corelarea cu prevederile prezentei legi. În termen de maximum 120 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, metodologiile care nu au fost renegociate sau aprobate potrivit noilor dispoziții încetează să producă efecte pentru viitor, urmând a se aplica mecanismul prevăzut la alin. (2)-(7).

(9) Metodologiile stabilite potrivit prezentului articol sunt opozabile numai utilizatorilor din domeniul reprezentând diviziunea CAEN sau categoria de activitate reprezentată la negocieri, precum și, după caz, importatorilor și fabricanților de suporturi și aparate pentru care se datorează remunerația compensatorie pentru copia privată, conform art. 114.”

- art. 179³ alin. (2) lit. d): pentru că utilizatorii primesc uneori cu întârziere informațiile privind sumele datorate, propunem modificarea art. 179³ alin. (2) lit. d), întrucât este necesar un termen ferm de răspuns. O eventuală formă a modificării ar putea fi:
„d) să primească informații de la organisme de gestiune colectivă sau entitățile de gestiune independente, în maximum 15 zile de la solicitare, privind cuantumul sumelor datorate, modalitățile și termenele de plată, inclusiv în caz de întârziere sau neplată a remunerațiilor.”
- art. 179³ alin. (3) lit. c) pct. i) și d): întrucât facturarea trebuie corelată cu sistemul național de facturare electronică, propunem modificarea art. 179³ alin. (3), pentru a integra emiterea facturilor și a facturilor de

penalități prin sistemul RO e-Factura. O eventuală formă a modificării ar putea fi:

„c) în baza facturilor primite prin sistemul național privind factura electronică RO e-Factura, emise de autorii și titularii de drepturi, de organismele de gestiune colectivă sau de entitățile de gestiune independente, după caz;”

„d) să achite, în cazul neplății la termen a sumelor datorate, penalitățile de întârziere, în baza facturii de penalități emise prin sistemul național privind factura electronică RO e-Factura și comunicate de titularii de drepturi, de organismele de gestiune colectivă sau de entitățile de gestiune independente ori conform contractului, în cazul titularilor de drepturi persoane fizice.”

p. Președinte,

Sterică FUDULEA

**Victor
Florescu**

Digitally signed by Victor
Florescu
Date: 2026.06.15 11:12:03
+03'00'

Propuneri de modificare aferente
propunerii legislative pentru modificarea și completarea Legii nr.8/1996 privind dreptul de autor și drepturile
conexe, în vederea asigurării transparenței; proporționalității și echității în colectarea remunerațiilor pentru
comunicarea publică a operelor muzicale (b312/19.05.2026)

<i>Nr. crt.</i>	<i>Text inițial</i>	<i>Text propus</i>	<i>Motivare</i>
	<i>1.După articolul 131¹ se introduc patru noi articole, art. 131² – 131⁵ cu următorul cuprins:</i>		
1.	<i>Art. 131² — Principiul proporționalității și al utilizării comerciale reale</i> (1) Stabilirea remunerațiilor datorate pentru comunicarea publică a operelor muzicale se realizează cu respectarea principiului proporționalității, în raport cu dimensiunea activității economice, utilizarea efectivă a operelor și impactul real asupra activității comerciale.	(1) Stabilirea remunerațiilor datorate pentru comunicarea publică a operelor, fonogramelor, videogramelor ori a altor obiecte protejate se realizează cu respectarea principiilor proporționalității, echității, transparenței și nediscriminării, în raport cu dimensiunea activității economice, utilizarea efectivă a repertoriului gestionat și valoarea economică reală a utilizării.	Extinderea la fonograme, videograme și alte obiecte protejate și introducerea unor criterii obiective (cifra de afaceri, gradul de ocupare, utilizarea efectivă a repertoriului) asigură că remunerațiile reflectă utilizarea reală, nu simpla existență a unui spațiu sau a unui echipament. Interzicerea prezumțiilor absolute protejează microîntreprinderile și întreprinderile mici de obligații disproporționate și consolidează principiul proporționalității, în acord cu jurisprudența europeană.

	(2) Remunerațiile colective nu pot constitui o sarcină excesivă sau disproporționată pentru operatorii economici, în special pentru microîntreprinderi și întreprinderile mici. (3) Organismele de gestiune colectivă au obligația de a respecta principiile transparenței, bunei-credințe și nediscriminării în relația cu utilizatorii.	(2) Remunerațiile colective nu pot constitui o sarcină excesivă sau disproporționată pentru operatorii economici, în special pentru microîntreprinderi și întreprinderile mici. (3) La stabilirea remunerațiilor se iau în considerare, după caz, cifra de afaceri relevantă, suprafața spațiului comercial, capacitatea sau gradul de ocupare, specificul activității economice, caracterul esențial ori incidental al utilizării muzicii și măsura în care repertoriul gestionat este efectiv utilizat. (4) Metodologiile nu pot institui prezumții absolute de utilizare a repertoriului gestionat exclusiv prin raportare la existența unor echipamente tehnice ori la existența unui spațiu accesibil publicului.	
2.	<i>Art. 131³ - Sistemul unificat de licențiere</i> (1) În vederea reducerii sarcinilor administrative asupra operatorilor economici, remunerațiile pentru comunicarea publică a operelor muzicale și a drepturilor conexe se pot achita printr-un mecanism unificat de licențiere.	<i>Art. 131³ — Sistemul unificat de licențiere și colectare</i> (1) În vederea reducerii sarcinilor administrative asupra utilizatorilor, remunerațiile datorate pentru comunicarea publică a operelor, fonogramelor, videogramelor și a altor obiecte protejate se pot achita printr-un mecanism unificat de licențiere și colectare, pe domenii de utilizatori sau plătitori.	Mecanismul unificat de licențiere și colectare, administrat printr-un colector unic, reduce povara administrativă a operatorilor, care nu mai sunt solicitați separat de mai multe organisme pentru aceeași utilizare. Interdicția contractelor paralele elimină riscul dublei plăți pentru același spațiu și aceeași perioadă.

	(2) Mecanismul prevăzut la alin. (1) se realizează printr-o platformă unică administrată potrivit normelor aprobate prin hotărâre a Guvernului. (3) Distribuirea remunerațiilor între organisme de gestiune colectivă se realizează intern, fără obligații administrative suplimentare pentru utilizator.	(2) Mecanismul prevăzut la alin. (1) se realizează printr-o platformă unică administrată de organismul comun de colectare ori de organismul desemnat potrivit legii, în condițiile stabilite prin normele aprobate prin hotărâre a Guvernului. (3) Distribuirea remunerațiilor între organisme de gestiune colectivă se realizează intern, fără obligații administrative suplimentare pentru utilizator. (4) Utilizatorul nu poate fi obligat să încheie contracte paralele pentru aceeași utilizare, același spațiu, aceeași perioadă și aceeași categorie de comunicare publică, dacă remunerația este colectată prin mecanismul unificat.	
3.	<i>Art. 131⁴- Stabilirea remunerațiilor</i> (1) Metodologiile privind remunerațiile datorate pentru comunicarea publică a operelor muzicale se stabilesc cu respectarea principiilor proporționalității și echității. (2) La stabilirea remunerațiilor se au în vedere: a) cifra de afaceri; b) suprafața spațiului comercial; c) specificul activității economice; d) caracterul esențial sau incidental al utilizării muzicii.	(1) Metodologiile privind remunerațiile datorate pentru comunicarea publică se stabilesc cu respectarea principiilor proporționalității, echității, transparenței, tratamentului nediscriminatoriu și utilizării reale. (2) Este interzisă stabilirea unor remunerații disproporționate în raport cu activitatea economică desfășurată, cu valoarea utilizării în comerț și cu repertoriul efectiv gestionat ori utilizat.	Raportarea remunerațiilor la repertoriul efectiv utilizat și completarea principiilor cu transparența și nediscriminarea împiedică stabilirea unor tarife rupte de realitatea economică. Separarea utilizărilor ambientale de cele esențiale și regula gradului real de ocupare pentru unitățile de cazare asigură o tarifare proporțională cu utilizarea reală.

	(3) Este interzisă stabilirea unor remunerații disproporționate în raport cu activitatea economică desfășurată.	(3) Pentru domeniile în care utilizarea muzicii are caracter ambiantal sau incidental, remunerațiile se stabilesc distinct de domeniile în care muzica reprezintă element esențial al activității comerciale, cum sunt evenimentele, spectacolele, concertele, cluburile, festivalurile sau activitățile similare. (4) Pentru unitățile de cazare, metodologiile trebuie să permită luarea în considerare a gradului real de ocupare sau a unei modalități echivalente de reflectare a utilizării reale, atunci când utilizatorul pune la dispoziție date verificabile.	
4.	<i>Art. 131⁵ - Protecția utilizatorilor împotriva practicilor abuzive</i> (1) Este interzisă exercitarea unor presiuni, amenințări sau practici abuzive asupra operatorilor economici în scopul impunerii încheierii unor contracte de licențiere. (2) Solicitarea remunerațiilor se poate realiza exclusiv în baza existenței unei utilizări reale și constatabile a operelor protejate.	(1) Este interzisă exercitarea unor presiuni, amenințări, practici comerciale agresive ori practici abuzive asupra operatorilor economici în scopul impunerii încheierii unor contracte de licențiere sau al plății unor remunerații care nu sunt datorate potrivit legii. (2) Solicitarea remunerațiilor se poate realiza numai în baza unei utilizări reale, constatabile și încadrabile în repertoriul gestionat de organismul de gestiune colectivă sau în categoria de drepturi pentru care acesta este legal îndreptățit să colecteze.	Includerea practicilor comerciale agresive și a interdicției de a pretinde remunerații nedatorate lărgeste protecția operatorilor împotriva presiunilor. Mutarea sarcinii de a dovedi repertoriul și temeiul colectării pe organismul de gestiune colectivă elimină o obligație nejustificată a utilizatorului și descurajează solicitările abuzive.

	(3) Operatorii economici care utilizează opere muzicale royalty-free sau servicii licențiate alternativ, cu dovada dreptului de utilizare, nu datorează remunerații suplimentare organismelor de gestiune colectivă.	(3) Utilizatorii care utilizează exclusiv opere, fonograme, videograme ori alte obiecte protejate royalty-free, licențiate direct sau licențiate prin servicii alternative, cu dovada dreptului de utilizare, nu datorează remunerații suplimentare organismelor de gestiune colectivă pentru aceleași utilizări și pentru același repertoriu. (4) Sarcina indicării repertoriului gestionat și a temeiului legal al colectării revine organismului de gestiune colectivă care solicită remunerația, fără a se putea impune utilizatorului obligația de a identifica în prealabil repertoriul organismului.	
5.	<i>Art. 138^l – Transparența activității organismelor de gestiune colectivă</i> (1) Organismele de gestiune colectivă au obligația de a publica anual, pe pagina proprie de internet: a) totalul sumelor colectate; b) criteriile de distribuire a remunerațiilor; c) cheltuielile administrative; d) totalul sumelor distribuite titularilor de drepturi.	(1) Organismele de gestiune colectivă au obligația de a publica anual, pe pagina proprie de internet, într-un format accesibil și prelucrabil electronic: a) totalul sumelor colectate; b) criteriile de distribuire a remunerațiilor; c) cheltuielile administrative, defalcate pe categorii relevante; d) totalul sumelor distribuite titularilor de drepturi; e) sumele nerepartizate și motivele nerepartizării;	Publicarea într-un format prelucrabil electronic, defalcarea cheltuielilor și raportarea sumelor nerepartizate și a acordurilor de reprezentare cresc transparența reală a activității organismelor. Operatorii pot verifica pentru ce plătesc și cum se distribuie sumele, ceea ce întărește încrederea în sistem.

	(2) Organismele de gestiune colectiva au obligația efectuării unui audit financiar extern anual. (3) Raportul anual privind activitatea organismelor de gestiune colectivă se transmite Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și comisiilor parlamentare competente.	f) acordurile de reprezentare relevante pentru utilizatori, cu indicarea repertoriilor și drepturilor acoperite. (2) Organismele de gestiune colectivă au obligația efectuării unui audit financiar extern anual. (3) Raportul anual privind activitatea organismelor de gestiune colectivă se transmite Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și comisiilor parlamentare competente.	
6.	<i>Art. 139¹ - Exceptarea anumitor utilizări fără caracter comercial esențial</i> (1) Nu constituie comunicare publică în sensul prezentei legi utilizarea incidentală sau ambientală a operelor muzicale în cadrul activităților economice în care muzica nu reprezintă un element esențial pentru atragerea clientelei sau desfășurarea activității comerciale. (2) Sunt exceptate de la plata remunerațiilor prevăzute de prezenta lege microîntreprinderile care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: a) realizează o cifră de afaceri anuală de până la 250.000 lei; b) desfășoară activitatea într-un spațiu cu suprafață utilă de până la 50 mp;	<i>Art. 139¹ - Utilizări ambientale, incidentale și utilizări fără caracter comercial esențial</i> (1) În activitățile economice în care muzica are caracter exclusiv ambiental sau incidental și nu reprezintă element esențial pentru atragerea clientelei ori pentru desfășurarea activității comerciale, remunerațiile se stabilesc la un nivel proporțional cu valoarea economică reală a utilizării și cu dimensiunea activității. (2) Pentru microîntreprinderile care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții, metodologiile pot prevedea scutiri, tarife zero sau tarife reduse: a) desfășoară activitatea într-un spațiu cu suprafață utilă de până la 50 mp; b) realizează o cifră de afaceri anuală de până la 250.000 lei;	Formularea prin scutiri sau tarife reduse stabilite prin metodologii, în locul exceptării totale de la plată, păstrează protecția microîntreprinderilor în care muzica are doar rol ambiental, dar reduce riscul de incompatibilitate cu dreptul UE. Tarifarea proporțională cu valoarea reală a utilizării evită obligațiile excesive pentru afacerile mici .

	c) utilizarea muzicii are caracter exclusiv ambiental și incidental; d) muzica nu reprezintă un element comercial principal al activității desfășurate. (3) Exceptarea prevăzută la alin. (2) nu se aplică activităților economice organizate sub formă de evenimente, spectacole, concerte, cluburi, festivaluri sau altor activități în care utilizarea muzicii reprezintă un element esențial al activității comerciale.	c) utilizarea muzicii are caracter exclusiv ambiental și incidental; d) muzica nu reprezintă un element comercial principal al activității desfășurate. (3) Prevederile alin. (2) nu se aplică activităților economice organizate sub formă de evenimente, spectacole, concerte, cluburi, festivaluri sau altor activități în care utilizarea muzicii reprezintă un element esențial al activității comerciale	
--	---	--	--